“Ebu Hurejre!“ – i pruži mi svoje dvije papuče – “Idi s ove dvije moje papuče, pa koga god izvan voćnjaka sretneš, a da iskreno vjeruje da nema istinskog boga osim Allaha, obraduj ga Džennetom.“

Prenosi se da je Ebu Hurejre, radijallahu anhu, kazao: "Jednom prilikom smo sjedili okupljeni oko Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. U našem društvu bili su i Ebu Bekr i Omer. Poslanik je iznenada ustao i otišao od nas. Zadugo se nije vratio. Pobojali smo se da mu se šta nije desilo, pa nas je to zastrašilo. Jednom prilikom sjedili smo okupljeni oko Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. U našem društvu bili su i Ebu Bekr i Omer. Poslanik je iznenada ustao i otišao od nas, a dugo se nije vraćao. Pobojali smo se da mu se nešto nije dogodilo, pa nas je to uznemirilo i uplašilo. Ustali smo da ga potražimo. Ja sam bio prvi koga je to zabrinulo. Krenuo sam tražiti Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, sve dok nisam došao do jednog ensarijskog voćnjaka koji je pripadao plemenu Nedždžar. Kružio sam oko njega tražeći ulaz, ali ga nisam našao. Iznenada sam ugledao mali potok kako protiče kroz ogradu voćnjaka iz vanjskog bunara. Skupio sam se koliko sam mogao i kroz njega se provukao, te došao do Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Poslanik tada upita: “Je li to Ebu Hurejre?“ Rekoh: “Jest, Allahov Poslaniče.“ Upitao me: “Šta te muči?“ Rekoh: “Bio si s nama, pa si otišao i dugo se zadržao. Pobojali smo se da ti se nešto desilo i to nas je uplašilo. Ja sam bio prvi koji se zabrinuo. Došao sam do ovog voćnjaka i uvukao se u njega kao što se lisica uvlači. I ljudi koji su ostali iza mene su zabrinuti.“ Tada mi Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: “Ebu Hurejre!“ – i pruži mi svoje dvije papuče – “Idi s ove dvije moje papuče, pa koga god izvan voćnjaka sretneš, a da iskreno vjeruje da nema istinskog boga osim Allaha, obraduj ga Džennetom.“ Prvo sam sreo Omera. Kada me je ugledao, upitao je: “Šta će ti te dvije papuče, Ebu Hurejre?“ Rekao sam: “Ove dvije papuče su papuče Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Poslao me s njima da, koga god sretnem, a da iskreno vjeruje da nema istinskog boga osim Allaha, obradujem Džennetom.“ Ebu Hurejre, radijallahu anhu, dalje pripovijeda da ga je Omer, radijallahu anhu, nakon toga udario u prsa i oborio na zemlju, pa mu rekao: “Vrati se, Ebu Hurejre.“ Vratio sam se Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, suzdržavajući se od plača. Omer me je pratio i išao za mnom. Kada me je Poslanik ugledao, upitao me je: “Šta ti se desilo, Ebu Hurejre?“ Rekao sam: “Sreo sam Omera i obavijestio ga o onome s čime si me poslao, pa me udario u prsa i oborio na zemlju.“ Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tada je upitao Omera: “Omere, šta te je navelo da to učiniš?“ Omer je rekao: “Allahov Poslaniče, draži si mi od oca i majke. Jesi li ti, zaista, poslao Ebu Hurejrea sa svojim papučama da Džennetom obraduje svakoga ko iskreno svjedoči da nema boga osim Allaha?“ “Jesam“, odgovori Poslanik. Omer tada reče: “Nemoj to činiti, jer se bojim da će se ljudi na to osloniti i zapostaviti djela. Pusti ih

neka se trude i rade.” Na to Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: “Ostavi ih.”

[صحيح] [رواه مسلم]

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sjedio je među svojim ashabima, među kojima su bili Ebu Bekr i Omer. Potom je ustao, ali se dugo nije vratio, pa su se zabrinuli da mu se možda od neprijatelja dogodilo nešto loše – da je zarobljen ili slično. Ashabi, radijallahu anhum, ustadoše preplašeni, a prvi koji je žurno krenuo bio je Ebu Hurejre, radijallahu anhu. Stigao je do bašte Benu Nedžara i počeo obilaziti oko nje, ne bi li našao ulaz, ali ga nije pronašao. Međutim, primijetio je malu pukotinu u zidu kroz koju je proticala voda. Privio je tijelo uz zid, provukao se kroz otvor i došao do Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Poslanik ga upita: "Jesi li ti Ebu Hurejre?" Odgovorio je: "Da." Upitao ga je: "Šta želiš?" Ebu Hurejre reče: "Bio si među nama, zatim si ustao i dugo se zadržao, pa smo se zabrinuli da ti se nešto nije dogodilo. Uplašili smo se, a ja sam bio prvi koji je potrčao. Došao sam do ovog zida i provukao se kroz njega kao što se lisica provlači, a iza mene su ovi ljudi." Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dao mu je svoje sandale kao znak i potvrdu istine, pa mu reče: "Idi s ove dvije moje sandale, i koga god sretneš iza ovog zida, a da iskreno svjedoči da nema boga osim Allaha i da je samo Allah dostojan obožavanja, reci mu: 'Onaj ko posjeduje te osobine, stanovnik je Dženneta.'" Prvi koga je sreo bio je Omer, koji ga upita: "O Ebu Hurejre, kakve su to sandale?" Ebu Hurejre odgovori: "Ovo su sandale Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Poslao me s njima da obradujem Džennetom svakoga koga sretnem, a ko iskreno i čvrsto u srcu vjeruje da nema istinskog boga osim Allaha." Udarivši rukom po prsima Ebu Hurejrea, Omer ga je oborio na leđa, pa mu reče: "Vrati se, o Ebu Hurejre!" Vratio sam se Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, uplašen, s promijenjenim izrazom lica i gotovo na ivici suza, a Omer me je slijedio i hodao iza mene. Tada ga Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upita: "Šta ti je, o Ebu Hurejre?" Rekao sam: "Sreo sam Omera i obavijestio ga o onome s čim si me poslao, pa me udario tako da sam pao na leđa, i rekao mi: 'Vrati se!'" Tada Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "O Omere, šta te navelo da to učiniš?" Omer reče: "O Allahov Poslaniče, draži si mi i od oca i od majke! Zar si zaista poslao Ebu Hurejrea sa svojim sandalama da svakome koga sretne, a ko iskreno i čvrsto u srcu vjeruje da nema istinskog boga osim Allaha, prenese radosnu vijest o Džennetu?" Rekao je: "Da." Reče: "Nemoj to činiti, jer se bojim da će se ljudi osloniti samo na te riječi, a zapostaviti svoja djela. Pusti ih da rade." Tada Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "Onda ih pusti."

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10094